

συντηρηται και δύνανται νικηφόρως νά διεάγῃ τὸν ἀγῶνα αὐτοῦ, τοῦτο ὀφείλεται εἰς τοὺς ἀτρίτους πόρους καὶ τὰς χρηματικάς δαπάνας τῶν συντακτῶν αὐτοῦ καὶ εἰς τὴν πρόθυμον συνδρομὴν τοῦ πτωχοῦ μαθητοῦ, τοῦ διδασκάλου, τοῦ ἱατροῦ τοῦ χωρίου καὶ τοῦ μόλις ἀποζῶντος φλομαθοῦς δικηγόρου καὶ ὑπαλλήλου.

ΠΟΙΚΙΛΑ

Ἀντιπλαστικὴ ἐξύμνησις καὶ ἀποθέωσις τῆς ἀμαθίας καὶ τῆς ἀγνοίας. Ἄνευ εἰσαγωγῶν, ἀνευ σχολίων, ἀνευ ὑπομνημάτων :

Α'. « Ἀληθῶς, ἡ φιλοσοφία εἶνε καὶ μένει κυρίως σπουδὴ καὶ μελέτη τῆς ἐπιστημονικῆς ἀμαθίας, ἡ δ' ἐπιστημονικὴ αὕτη ἀμαθία λαμπρῶς προλεκεῖνε τὴν ὁδὸν τὴν ἄγουσαν ἀπ' Ἀθηνῶν εἰς Ἱεροσόλυμα καὶ ἀπὸ τῆς Ἀκαδημίας εἰς τὴν Ἐκκλησίαν » (Φ. Π. Παπαδόπουλος ἐν Ἀντιπλάσει Γ', σελ. 363).

***

Β'. « Ἀς μάθωσιν (οἱ κύριοι ὕλισται) ὅτι ἡ πνοὴ τῆς Ἐπιστήμης δὲν εἶνε ἀποκλειστικῶς κτήμα τῶν σοφῶν, ἀλλ' εἰσδύει αὕτη ἀοράτως (!) καὶ ἐκεῖ ἐνθά βασιλεύει ἡ ἀπλότης καὶ ἡ ἄγνοια (!). Δέον νά μάθωσιν (!), ὅτι ἐν ταῖς ἀγροῖς (!!!) δύνανται τις νά εὕρῃ πολὺ ὀρθότερας ἰδέας περὶ ὑπάρξεως Θεοῦ ἢ ἐν ταῖς κεφαλαῖς καὶ ταῖς βιβλίοις τῶν νεωτέρων νευρολόγων. » Καὶ κατωτέρω :

« Ἡ ἀμάθειά μας εἶνε μυριάκις προτιμότερα τοῦ ἐπιστημονικοῦ πλοῦτου τῶν ἀνιέρων ὕλιστων » (Ἀντιπλάσις Γ', σελ. 375. ἐν ἄρθρῳ Εὐθυμίου Ἰωαννίδου, συνταγματάρχου).

Εἶχομεν δίκαιον, φίλε ἀναγνώστα, ἡ οὐχί, ὅτε ἐν τινι τῶν προηγουμένων φύλλων (σελ. 142) ἐγράφμεν ὅτι « μετ' ἐκπλήξεως ἀμνητήτου καὶ μετ' οἴκτου ἀμνητοτέρου παρατηροῦμεν ὅτι ἀπὸ τίνος χρόνου πλέκονται παρ' ἡμῖν τὰ εὐανθεστάτα τῶν ἐγκωμίων καὶ οἱ ἐνθουσιωδέστατοι τῶν πνηγυρικῶν ἀναφηνῶν καὶ διαρρήδην ὑπὲρ τῆς ἀμαθείας καὶ τῆς τελείας ἀπειστημοσύνης » :

***

Ἢ « Ἀνάπλασις » καὶ τὸ Εὐαγγέλιον.— Ἀκούσατε τοὺς ἐξῆς λόγους, ἴδετε τὰ ἐπόμενα ἔργα καὶ κρίνατε τὸ ἐν τέλει ἡμέτερον συμπέρασμα :

α) Λόγοι τῆς « Ἀναπλάσεως » (λόγοι ἀπλοῖ ! :

« Ἡ διαστροφή, ἡ παραμόρφωσις τῶν ἰδεῶν, ἡ σοφιστεία, αἱ ὕβρεις, ἡ εἰρωνεία, εἶναι ἀλλότρια τοῦ περιοδικοῦ ἡμῶν. —

» Ἀξιοῦμεν ἐπιστημονικὴν καὶ εὐγενῆ συζήτησιν, ἀκριβείαν, ἀλήθειαν, καλὴν πίστιν » (Ἀντιπλάσις Δ', σελ. 943. καὶ 944).

β) Ἔργα τῆς « Ἀναπλάσεως » ἦτοι ἐφαρμογὴ τῶν περὶ κοσμιότητος ἔργων αὐτῆς :

« Ἐν τούτοις παρ' ἡμῖν ἐνίοτε ἡ σὺβρωτέρου τινος, διὰ τοῦτο δὲ καὶ κωμικώτερου (!), ἡ ἐλαφρότερου τινος, ἔχοντες τὴν μονομαχίαν (!) νά φθέγγωνται ἐν ὀνόματι τῆς Ἐπιστήμης, τὴν ὀπίαν γνωρίζουσι τόσον ὅσον καὶ τοὺς κατοίκους τοῦ Κρόνου (Νομίζετε ὅτι τοῦτο εἶλε κρίσις ἐκ τῶν ἰθίων περὶ τῶν ἀλλοτρίων; Ἀπαγε τῆς βλαφημίας! Ἀπατάσθε !), χωρὶς νά εὐλαβῶνται τὴν ἐπιστημονικὴν ἀλήθειαν (Κρατοῦμεν τὰ πλευρά ἡμῶν!), χωρὶς νά λαμβάνωσιν ὑπ' ὄψει ὅτι οἱ

κράτιστοι τῶν ἐπιστημόνων (Τίνος χρόνου καὶ τόπου;) ἀπεκλύφθησαν πρὸ τοῦ Ἀπολύτου καὶ ἔκλιναν εὐσεβῶς τὴν κεφαλὴν πρὸ τοῦ Θεοῦ, σὰν αὐτοὶ καὶ σκώληκες συρόμενοι διὰ τοῦ βορβοροῦ, κήρακες ἀπαίσιοι, ὄρνεα θηρεύοντα τὴν σήψιν, σκότια πτηνὰ ἀγαπῶντα νά ἡχῆ ἡ φωνὴ τῶν ἐν μέσῳ ἐρειπίων καὶ σκιῶν, Σειρήνες (καὶ μὴ εὐπρόσωπος εἰκὼν !) τεροπόμεναι εἰς καταποντισμοὺς καὶ νουύγια ἠθικὰ, ἀνακραυγάζουσαι ἢ Ἐπιστήμη ἀπέδειξε μύθους τὰ περὶ Θεοῦ λεγόμενα καὶ ἀρέτρειψε τὴν θρόνον αὐτοῦ. Ἄλλ' οἱ ὅπωςδῆποτε σωφρονούντες (!) ἄνθρωποι ἀνεξαρτήτως τῆς (ἱεράς !) ἀγχαντήσεως, ἢν αἰσθάνονται κατὰ θεωριῶν τεινουσῶν εἰς τὸ ν' ἀποστερήσωσι τὰς καρδίαις τῆς πίστεως, τῆς ἐλπίδος, τῆς ἀγάπης (!), ἀνεξαρτήτως αὐτῆς βλέπουσιν ὅτι συνέβη πράγματι ἀνκροπή τις, ἥτις εὐτυχῶς εἶνε μόνον ἀνκροπή... ἐγκεφάλων (Θαυμάσατε τὸν ὄρθον τοῦτον ἀντιπλαστικὸν ἐγκέφαλον !) (Ἀντιπλάσις Γ', σελ. 340—341. ἐν ἄρθρῳ τοῦ κ. Μιχ. Ἰ. Γαλανοῦ).

γ) Πόρισμα τοῦ « Προμηθέως » κατὰ τὸ Εὐαγγέλιον :

« Ἐπὶ τῆς Μωσέως καθέδρας ἐκάθισαν οἱ γραμματεῖς καὶ οἱ Φαρισαῖοι· πάντα οὖν ὅσα ἂν εἰπωσιν ὑμῖν τηρεῖν, τηρεῖτε καὶ ποιεῖτε· κατὰ δὲ τὰ ἔργα αὐτῶν μὴ ποιεῖτε· λέγουσι γὰρ καὶ οὐ ποιοῦσι· δεσμεύουσι γὰρ φορτία βρέχε καὶ δυσβάστακτα, καὶ ἐπιτιθέουσιν ἐπὶ τοὺς ὤμους τῶν ἀνθρώπων· τῷ δὲ δικτύῳ αὐτῶν οὐ θέλουσι κινῆσαι αὐτά » (Ματθ. 23, 2—4).

« Καλῶς προσφῆτευσεν Ἡσαΐας περὶ ὑμῶν τῶν ὑποκριτῶν, ὡς γέγραπται, « Οὗτος ὁ λαὸς τοῖς χεῖλεσί με τιμᾷ, ἡ δὲ καρδία αὐτῶν πόρρω ἀπέχει ἀπ' ἡμῶν » (Μάρκ. 7, 6).

***

Δοκίμιον ἀνεκτικῆς φιλοσοφίας πρὸς χορῆν τῶν ἀνθρώπων τοῦ κόσμου.— Οὗτος, ἐπιγεγραμμένον ἐξεδόθη ἐπ' ἐσχάτων βιβλίων, ὅπερ συνέγραψεν ἀρχαῖος δημοσιογράφος, ἀφιερῶν τὰς ὥρας τῆς ἀνέσεως εἰς φιλοσοφικὰς καὶ ἐπιστημονικὰς σπουδὰς. Ταῦτα πληροφοροῦμεθα ἐκ τῆς Κωσταταρινοῦ πόλεως, ἥτις ἐν δύο φύλλοις (τῆς 2. καὶ τῆς 3. Ἀπριλίου) « μετὰφέρει τὸ πρόγραμμά καὶ τινὰ ἀποσπάσματα ἐκ τοῦ κεφαλαίου περὶ τῆς διηνεκοῦς ἐξελίξεως τῶν ὄντων εἰς ἅπαντας τοὺς βαθμοὺς τῆς ὑπάρξεως αὐτῶν χάριν μελέτης τῶν δυναμένων, καίτοι αἱ ἰδέαι τοῦ συγγραφέως· βραβεύονται μᾶλλον ἐπὶ τῆς θεωρίας τοῦ Δαρβίνου ».

Ἡμεῖς προτιμῶμεν ν' ἀναθάλωμεν τὴν περὶ τοῦ συγγράμματος τούτου ἔκρησιν ἡμετέρας γνώμης· μέχρῃ οὐ ἀναγνώσωμεν ὅλον τὸ ἔργον, πρὸς κτήσιν δὲ αὐτοῦ ἐνηργήσαμεν ἤδη τὰ δέοντα.

Ἐννοεῖται δὲ ὅτι δοκίμιον τοιοῦτο θὰ δοκιμάσῃ τὰ πάνδεινα ἐν τε τῇ Ἀναπλάσει καὶ ὑπὸ τοῦ κ. Ἰ. Σκαλτσούνῃ· εἶνε δυνατόν οἱ ἀναμάρτητοι οὗτοι κήσωρις τῆς Ἠλικῆς καὶ τῆς Ἐπιστήμης νά μὴ στιγματίσωσι τοιοῦτο βιβλίον; εἰς τὸν Ἰνδικα, λοιπόν, εἰς τὸν Ἰνδικα (Index) !